

AM2015.05.28Ø

Kilde: Retspraksis, Landsretterne

Emner: ;grov vold, andre redskaber

Stikord: Familievold, vold mod børn, simpel og grov vold, udøvet af far mod 2 sønner på hhv 6 og 7 år, slag på lårene med pind, slag med flad hånd, på ukendt vis forårsaget forbrændinger på fodrygge, 5 mdr, udvist bet

Afgørelsestype: Dom

Trykt: Trykt i Tfk: Tfk2015.865Ø

Offentlig Tilgængelig: Ja

Dato: 28.5.2015

Status: Gældende

Udskrevet: 24.5.2017

S097100F- MKJ

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

DOM

Afsagt den 28. maj 2015 af Østre Landsrets 16. afdeling
(landsdommerne Thomas Lohse, Kaspar Linkis og Rune Wold (kst.) med domsmænd).

16. afd. nr. S-971-15:
Anklagemyndigheden
mod

T

Født februar 1981

(advokat Rasmus Paludan, besk.)

Københavns Byrets dom af 24. marts 2015 (SS-1-2302/2015) er anket af T
med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået domfældelse efter anklageskriftet samt skærpeelse.

Forklaringer

Der er for landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnerne V1
socialrådgiver, V2 og V4, der alle har forklaret i det væsentlige som i byretten.

Den i byretten af vidnet vicestatsobducent V3 afgivne forklaring er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at han er født og opvokset i Kuwait, indtil han var 10 år, hvor familien flyttede til Irak. Han flyttede sammen med familien til Danmark i 2001. Han har aldrig set eller hørt sin far slå eller råbe, og blev aldrig slået som

barn. Der var gode forhold under hans opvækst. I Kuwait og Irak er det også forbudt at slå sine børn. Han har aldrig i sit liv set nogen slå sine børn.

Foreholdt, at F2 under børnesamtale den 21. oktober 2014 er citeret for at sige, at tiltalte ikke slog F2's søster, fordi en muslim ikke må slå piger, har tiltalte forklaret, at det ikke er noget, han har sagt. Han og hans hustru lærer deres børn, at en muslim ikke må slå nogen uanset køn.

Om hans sønners sociale forhold har tiltalte forklaret, at de er født i Danmark og taler godt dansk. Tiltalte selv taler også dansk, men bruger tolk i sagen, så han er sikker på at forstå alt, hvad der sker i sagen. Børnenes skole er en almindelig dansk skole, hvor de fleste børn er etnisk danske, og dem leger hans børn med. De går ikke i arabisk skole, men har i folkeskolen modtaget modersmålsundervisning i arabisk. Som de forklarede til kommunen, har han og hans hustru ikke noget imod, at F2 tager bad med de andre til idræt. Når F2 har sagt, at han ikke vil til idræt, er det fordi, at han er genert. Men de har sagt til ham, at han skulle deltage på lige fod med de andre.

Om sønernes fritidsinteresser har tiltalte forklaret, at F1 kan lide at tegne. F2 kan godt lide at bruge Ipad'en, og om sommeren er han ofte ude at cykle eller spille fodbold. Både F1 og F2 spiller fodbold, men mest F2. Enten spiller tiltalte med F2 eller også spiller F2 med andre på en bane, som de kan se fra deres balkon. Tiltalte følger også F2 til en fodboldklub, hvor F2 spiller i . F1 kan godt lide svømning. Næsten hver måned tager de i svømmehal.

De opdrager børnene som et normalt ægtepar gør. Sønerne hører generelt efter, hvad de siger. Men af og til kan de lave ballade, f.eks. når soverutinen brydes. Det er ikke nødvendigt at sige tingene mange gange for at få sønerne til at høre efter. Han og hans hustru er enige om at opdrage børnene til at samarbejde og tale om tingene. De har mange familiedømlemmer nørrområdet, der ofte kommer forbi.

I efteråret 2014 inden underretningen fra kommunen, havde de ingen problemer, og børnene var meget glade.

Foreholdt det anførte i fritidshjemmets underretning til kommunen om, at tiltaltes hustru var syg og at tiltalte var stresset, har tiltalte forklaret, at det er rigtig nok, at hans kone var

syg, men hun havde ikke kræft. Hun havde en stofskiftesygdom. Hun er ikke syg længere. Det er rigtigt nok, at det var stressende for ham, men hans hustru havde det godt nok til, at hun kunne hjælpe ham med hverdagen. Han har normale arbejdstider. Tiltalte mener ikke, at hans hustrus sygdom påvirkede sønnerne.

Forevist billedet fra den retsmedicinske undersøgelse af såret på FZ'S højre fod, har tiltalte forklaret, at han ikke har nogen ide om, hvordan såret er opstået. Som han forklarede i byretten, så havde han og hans hustru en aften opdaget, at FZ havde leget med en lighter og F1 havde sagt, at FZ havde brændt sig selv. På det tidspunkt så de ingen mærker på fodderne, og der var ikke noget, der lugtede brændt. Tiltalte så ikke brændmærker på bornenes legetøj eller andre ting i værelset. Hans hustru tog FZ med i stuen og trostede ham. Hans hustru opdagede senere, at der var et sår på foden. FZ har ikke over for tiltalte fortalt, hvordan såret er opstået.

Forevist billedet fra den retsmedicinske undersøgelse af arret på F2 venstre fod, har tiltalte forklaret, at han ikke ved, hvor det kommer fra. F2 har ikke fortalt ham om det. Tiltalte har heller ikke lagt mærke til det for underretningen. Måske har F2 fået skaden fra fodboldspil. Nogen gange spiller F2 fodbold uden sko på. F2 har dog ikke fortalt ham, at han skulle være kommet til skade med foden til fodbold.

Foreholdt sønnernes forklaring om, at F2 havde brændt fodderne ved at falde ind i ovnen, har tiltalte forklaret, at det er et eksempel på, at bornene har en livlig fantasi.

Forholdt, at F1 under videoafhøring forklarede, at tiltalte låste ham inde på toiletet, har tiltalte forklaret, at det ikke er muligt, fordi de har skaffet sig af med nøglerne til dørene i samtlige værelser. Det har de gjort, fordi bornene nogle gange havde fundet på at låse sig inde.

Han har ikke for oplevet, at hans sønner har fortalt historier på den måde. Han har heller ikke oplevet, at F2 har gjort skade på sig selv.

Bornene havde lpads for sagen begyndte. Han havde lovet dem en Iphone. Længe før denne sag begyndte, og det har de nu fået. Han har ikke under samtale med sønnerne, mens de var i familiepleje talt om, at de ville få en Iphone. Sønerne var i familiepleje i 12 dage. Han kan ikke huske den præcise dato, da de kom hjem. Kort tid efter de kom hjem, rejste de på

ferie til Irak og Kuwait. Sonnerne har boet hjemme lige siden på helt normale vilkår. De taler ikke om sagen med dem, fordi de vil undgå skyldfølelse eller lignende hos børnene.

Vidnet V1 har supplerende forklaret blandt andet, at hun kan vedstå sin forklaring for byretten, men at hun vil tilføje, at hun havde bemærket en skade på F1's ryg, efter børnene var kommet tilbage fra familieplejen. Hun opdagede det, fordi F1 havde bedt hende om at klo ham på ryggen. Han blev ved med at sige, at hun ikke kloede det rigtige sted, så hun løftede op i hans trøje, hvorefter hun så, at han havde et mærke øverst på ryggen med lette hudafskræbninger. Hun spurgte ikke nærmere ind til det, fordi hun på grund af sagen regnede med, at andre havde set det.

I starten snakkede hun ikke så meget med F1. Det var mest to andre kollegaer, der havde med ham at gøre, men han kunne også komme til hende om konkrete ting. Han kom nok til hende i et normalt omfang for samtalen den 9. oktober 2014.

Det var F1, der henvendte sig til hende og indledte samtalen i krearummet den 9. oktober 2014. De blev afbrudt flere gange af de andre børn. På et tidspunkt skulle F1 have hjælp med at sy en knap i en filtpong, og vidnet sagde til ham, at han skulle komme hen til hende. Der var højst gået 10 minutter fra han første gang havde nævnt, at hans far snart ville komme hjem. Det er vidnets indtryk fra samtalen, at F1 kendte forskellen mellem at sige noget »for sjov« og at sige noget, der er rigtigt. Efter hun tydeligt sagde til ham, at man ikke måtte sige sådan noget for sjov, stoppede han med at grine, og sagde, at det passede. Vidnet havde tænkt over, at F1 under deres samtale den 9. oktober sagde, at han ikke glædede sig til faren kom hjem, mens han modsat under samtalen den 15. oktober svarede, at han glædede sig til det. Det er dog vidnets opfattelse, at F1 virkede troværdig omkring, at hans far slog ham. Det baserer hun på sit kendskab til F1 samt hendes erfaring og faglighed som pædagog. F1 var ikke én, der bare sagde ting. Han var en reserveret type, der tænkte over tingene. Vidnet oplevede ikke, at F1 svarede på en bestemt måde, fordi han vil give det svar, som han troede ville tilfredsstille hende.

Vidnet havde daglig kontakt med F2. De havde på fritidshjemmet talt en del om F2 på de ugentlige personalemoder. De drøftede til, hvad der kunne være årsagen til, at han ikke hvilede i sig selv, og at han ofte kom i konflikt med de andre. Forespurgt af forsvareren, hvad hun mener med ordene »non verbale konflikter« i underretningen, forkla-

rede vidnet, at det kan betyde en konflikt, hvor børnene sparker og slår. Det skete ikke hver dag, men det kunne ofte ske, at de fysisk måtte tage F2 væk fra konflikter med andre børn. Hun har ikke oplevet, at F2 har forsøgt at skade sig selv.

Det vidnet sagde i byretten om, at fritidshjemmet var frustrerede over den fremgangsmåde, der var anvendt i denne sag handlede om, at der ikke havde været nogen kommunikation vedrørende sagens gang. De fik f.eks. ikke at vide, da børnene kom hjem fra familiepleje. Samarbejdet med forældrene var godt.

Vidnet kan ikke vurdere, om der var en kulturkloft hos børnene. Hun oplevede, at der var udfordringer, når F2 skulle til undervisning i arabisk. F2 blev ked af det og følte sig måske splittet.

Vidnet V2 har supplerende forklaret blandt andet, at kommunens samtale med drengene den 21. oktober 2014 foregik på den måde, at vidnet og hendes kollega.

X1 ankom til skolen mens drengene var til undervisning. Drengene var ikke forberedt på, at de ville komme. Vidnet og hendes kollega henvendte sig på kontoret og bad om at få stillet et lokale til rådighed, og at drengene blev hentet. Drengene blev hentet samtidig uden at få at vide, hvad det handlede om. De var ikke begge til stede under samtalerne. Den ene sad uden for lokalet, mens de talte med den anden.

Det var hendes kollega, der skrev referat. Hun læste referatet igennem, inden det blev journaliseret. Hun ville have rettet i det, hvis hun havde vurderet, at der var behov for det. I dag kunne hun godt tænke sig, at referatet havde været mere oplysende.

Foreholdt referatet af F1S udsagn om, at de blev slået, har vidnet forklaret, at referatet ikke er en ordret gengivelse af F1S formuleringer. F1 sagde ikke tingene i sammenhæng. Han måtte spørges om det hele. Som vidnet husker det, havde hun ikke indtryk af, at ordene blev lagt i munden på ham. De havde ikke nogen forventning om, hvad F1 ville sige. Det virkede ikke på hende som om, at F1 fortalte en historie, der ikke var rigtig. Vidnet kan ikke huske, hvordan F1S øjenkontakt var. Vidnet husker det således, at F1 ikke smilede, og at han var klar over, at det var en alvorlig samtale.

Foreholdt referatet af F2's udsagn om, at de blev slået, har vidnet forklaret, at hun ikke i situationen tænkte, at F2 fortalte noget, der ikke var rigtigt. Det var først senere, at vidnet fandt ud af, at F2 kunne fortælle fantasifulde historier. Vidnet blev først rigtig bekymret, da F2 fortalte om, at han var blevet brændt på fødderne. Hun husker ikke, om F2 tog plasteret af under samtalen.

Vidnet bekræftede, at når hun har forklaret, at F1 virkede troværdig, så hang det muligvis sammen med, at han var en stille dreng, og at han ikke sagde noget åbenlyst forkert. Vidnet har cirka 1 gang om måneden samtaler med børn, der handler om, at de har været udsat for vold.

Vidnet V4 _ har supplerende forklaret blandt andet, at hun aldrig er blevet slået som barn, og at hun ikke kender nogen i familien, der er blevet slået. Hun er opvokset i Danmark, og har det sådan, at der ikke findes nogen mor, der kan tillade, at hendes børn bliver slået. Hun ville have sagt fra, hvis hun havde set sin mand slå børnene.

Hendes mands familie i Danmark er meget stor. Hendes er mindre, men hendes mor og far samt hendes søskende bor til gengæld i samme opgang, og de ser dem hver dag. De får også tit besøg af hendes mands familie, som stort set alle bor inden for samme radius. Det sker dagligt, at der enten er nogen på besøg hos dem, eller også er de på besøg hos andre. Deres lejlighed er på 93 kvadratmeter.

I efteråret 2014 levede de et normalt liv som ægtefæller og børn. Hun havde dårlig helbred på et tidspunkt, og var nødsaget til at blive i sengen. Hendes mand påtog sig mange af de daglige rutiner, f.eks. at bringe børnene til og fra skole. Drengene vidste, hun var syg, men de havde ikke oplyst dem om omfanget af hendes sygdom.

Når børnene ikke hører efter, kan hun og hendes mand f.eks. tage Ipads eller Playstation fra børnene og gemme det væk i 1 eller 2 dage som straf. Alternativt, hvis der er planlagt et familiebesøg, hos nogen børnene er glade for at besøge, kan de aflyse besøget. Når de tager børnenes Ipads eller deres Playstation, er det som regel nok.

Foreholdt billedet fra den retsmedicinske undersøgelse af såret på F2's højre fod, har vidnet forklaret, at hun ikke så noget sår den aften, de opdagede, at F2 legede med en lighter. Efter nogle dage kunne hun se, at det var blevet rødligt. Det var om mandagen.

hvor FZ i kom til hende og sagde, at det kloede. Hun så det blodte og satte derfor plaster på. Hun antog, at FZ havde brændt sig på lighteren. Hun havde ikke forventet, at såret ville blive så stort.

Foreholdt billedet fra den retsmedicinske undersøgelse af arret på FZ's venstre fod, har vidnet forklaret, at hun ikke ved, hvor det kom fra. Det kan muligvis komme fra, at han cyklet eller spillede fodbold. FZ spiller meget fodbold. FZ i har ikke fortalt, at han har fået skader ved at spille fodbold. Hun har ikke spurgt FZ i, hvor skaden på foden kom fra, fordi han ofte har småskader og sår. Vidnet så ikke nogen ting, der var brændt, da de opdagede, at FZ legede med lighteren.

Foreholdt, at hun i en samtale med kommunen er refereret for at sige, at der var legetøj, der havde mærker efter lighteren, har vidnet forklaret, at det er en misforståelse. Vidnet kan ikke huske, at hun har sagt det.

Børnene har også efter de har skiftet skole opdigtet mange historier. For nylig i den nye skole, kom FZ hjem og fortalte, at han var blevet smidt ud af skolen. De ringede til skolen, som oplyste, at han bare var sendt uden for klassen i en undervisningstime, fordi han var forstyrrende. Når børnene fortæller dem en historie, så agerer de på den måde, at de tager det seriøst, f.eks. ved at sige, at de må tale med skolen om det. Så indrommer børnene som regel med det samme, at det bare er for sjov. Når det sker, så understreger de over for børnene, at man altid skal sige sandheden.

Personlige oplysninger

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at familielivet har været normalt efter børnene kom hjem fra familieplejen. Kommunen har været på kontrolbesøg og har ikke bemærket noget. Det var meningen, at de skulle mødes med kommunen den 26. maj 2015, men det blev udskudt på grund af retsmødet. Det seneste, der er sket, er, at mødet blev udskudt i 2 uger. De taler ikke om sagen med børnene for at skåne dem, og børnene har ikke selv nævnt noget om sagen.

Landsrettens begrundelse og resultat

Ad forhold 1

Også efter bevisførelsen for landsretten findes tiltalte af de grunde, der er anført i dommen, skyldig i overensstemmelse med byrettens bevisresultat. Under hensyn til, at der ikke fore-

ligger oplysninger om den omhandlede pind og med hvilken styrke, der blev slået, eller eventuelle skader, tiltræder landsretten, at forholdet er henført under straffelovens § 244.

Ad forhold 2

Også efter bevisførelsen for landsretten og af de grunde, der er anført i dommen, findes tiltalte skyldig i forhold 2 i overensstemmelse med anklageskriftet.

Straffen findes passende.

Efter karakteren af volden, der er udøvet over for tiltaltes born på 6 og 7 år, er der ikke grundlag for at gøre straffen helt eller delvist betinget.

Tiltalte er omfattet af udlændingelovens § 22, nr. 6, jf. § 23, stk. 1, nr. 1. Landsretten tiltræder derfor af de af byretten anførte grunde dommens bestemmelse om betinget udvisning, jf. udlændingelovens § 24 b.

I øvrigt stadfæstes dommen.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom i sagen mod T stadfæstes med den ændring, at fængselsstraffen i det hele gøres ubetinget.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

—————
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 02-06-2015

Marianne Kjolbye
Sektionsleder

Udskrift af dombogen

Adv. DP 0100-73251-00262-14

DOM

afsagt den 24. marts 2015 i sag

SS 1-2302/2015
Anklagemyndigheden
mod T
Født februar 1981

Sagens baggrund og parternes påstande

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 27. januar 2015 og tilkendegivelse er modtaget den 10. marts 2015.

T er tiltalt for overtrædelse af

1.

legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter eller mishandling efter straffelovens § 245.

ved i en ukendt periode forud for den 21. oktober 2014 på adressen i , at have udøvet vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter eller mishandling, idet tiltalte ikke under 5 gange tildelte F1 , født januar 2008, slag på lårene, herunder med en pind.

2.

legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter eller mishandling efter straffelovens § 245.

ved i en ukendt periode forud for den 21. oktober 2014 på adressen i , at have udøvet vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter eller mishandling, idet tiltalte ikke under 2 gange tildelte F2 , født december 2006, slag med en pind på lårene, samt tildelte ham et ukendt antal slag med flad hånd, ligesom tiltalte i oktober 2014 på et ukendt sted og på ukendt måde forårsagede forbrændinger på begge F2's fodrygge.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør

af udlændingelovens § 24b, stk. 1, jf. stk. 2, jf. § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, udvises betinget.

Tiltalte har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært om rettens mildeste dom.

Tiltalte har påstået frifindelse for udvisningspåstanden.

F1 og *F2* har påstået, at tiltalte skal betale hver af dem en godtgørelse for tort, subsidiært krænkelse på 10.000 kr., jf. erstatningsansvarslovens § 26.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten og erstatningskravets størrelse.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af tiltalte og vidnerne *V1*,
V2, viceskatsobducent *V3* og *V4*.

Tiltalte har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"..at han bor sammen med sin hustru og deres tre børn. Deres datter er den yngste, *F2* den ældste og *F1* den mellemste. Familiens rutiner er således, at børnene normalt bliver lagt i seng omkring kl. 20 eller 21. Det er meget forskelligt, hvem der putter børnene. Der er intet fast ritual. Det kan enten være tiltalte, hans hustru eller børnenes møster, der putter dem. Nogle gange bliver der læst godnathistorie, men det er ikke fast. Børnene lægger sig gerne til at sove uden de store problemer. Drengene deler værelse. De laver af og til lidt ballade, men ikke mere end andre børn.

Foreholdt, at børnene under afhøring har forklaret, at de nogle gange bliver slået, når de skal sove, benægtede tiltalte dette. Tiltalte forklarede, at han aldrig har slået sine børn. De ikke har nogen pind derhjemme. Det må være et udslag af børnenes fantasi. De kan have fået ideen fra kammerater. Børnene fortæller ofte noget, der ikke er sandt. Når tiltalte hører noget, der ikke er sandt, forklarer han børnene, at man ikke må lyve. Han opdrager naturligvis på børnene og forklarer dem, hvad der er rigtigt og forkert. Børnene kommer ikke med kommentarer hertil og går bare ind på deres værelse, hvor de læser eller spiller computer.

Foreholdt, at der blev fundet sår på *F2's* fødder forklarede tiltalte, at han havde konstateret sårene tre dage inden, at kommunen gjorde opmærksom på dem. Han sad i stuen sammen med sin hustru, da han hørte, at børnene græd inde på deres værelse. De løb ind til børnene, og så, at *F2* gemte en light'er bag sin ryg. Han græd, men svarede ikke på forældrenes spørgsmål om, hvad der var sket. *F1* fortalte så, at *F2* havde brændt sig selv med ligtheren. Der var ikke nogen skader at se på *F2*.

Forældrene tog lighteren fra F2 og forklarede ham, at han ikke måtte lege med den, da det var farligt. Efter tre dage opdagede tiltalte og hans hustru, at F2 havde en vabel på den ene fod. Den gik i stykker, da F2 tog skoene af. Der havde ikke været noget at mærke på F2 inden da. Tiltalte er ikke klar over, om vablen stammede fra F2's leg med lighteren. F2 går til fodbold og skifter derfor ofte sko. F2 græder normalt lidt, når han falder og slår sig, men han holder hurtigt op igen.

Tiltalte forklarede videre, at han har været i Irak nogle uger med F2. Det var i sommerferien, så F2 gik ikke i skole i Irak. Han har ikke nævnt for børnene, hvordan skoleforholdene er i Irak, herunder, at man i Irak må slå børnene. Kort tid før anmeldelsen var han alene i Irak i ca. 21 dage.

Tiltalte forklarede videre, at børnene blev anbragt i familiepleje, inden de blev afhørt af politiet. Tiltalte og hans hustru hilste på børnene, mens de var i familiepleje, og de talte med familien. Tiltalte og hans hustru har ikke forklaret til børnene, at de skulle hen til politiet. Han har ikke sagt til F2 og F1, at "de skulle fortælle alt til politiet". Tiltalte har ikke lovet børnene en Iphone 6 og en Ipad, når de kom hjem igen. Da han hilste på børnene, sagde han til dem, at han savnede dem, og at han elskede dem. Samtalen med børnene foregik på arabisk, da tiltalte ikke taler særligt godt dansk. Traditionelt set er det i Irak ikke normalt eller velset, at forældrene slår deres børn. Tiltalte har ikke set hverken familie eller venner i Irak slå deres børn. Tiltalte kender ikke til, at man må slå børnene i skolen. Begge børnene har fået både Ipad og Iphone, da de kom hjem fra familieplejen.

På spørgsmål fra forsvareren forklarede tiltalte, at familiens lejlighed er på to værelser og en stue. Alle børnene deler et værelse, hvor de har deres legetøj. Drengene sover også i dette værelse, mens datteren sover hos ham og hans hustru. Tiltalte arbejder som bilforhandler. Tiltalte tager sig af børnene i weekenderne, men i dagligdagen er det hans hustru, der tager sig af dem. Tiltalte og hans hustru skiftes til at lægge børnene i seng. Tiltalte føler ikke, at børnene bliver forkælet meget. Børnene har haft Ipad tidligere, men den Iphone, som de har fået, er deres første telefon. Det er hans opfattelse, at det er udtryk for, at børnene har en livlig fantasi, når de forklarer, at tiltalte slår dem. Han ved ikke, hvor drengene får ideerne fra. F1 går i børnehaveklasse og F2 går i 2. klasse. Begge drengene er glade for at gå i skole. Skolen har ikke på noget tidspunkt fremsat kritik af familien. Familien har heller ikke tidligere været i kontakt med kommunen på grund af mistanke om mishandling af børnene.

På ny afhørt af anklageren og foreholdt, at børnene har forklaret, at F2 faldt ind i en ovn, forklarede tiltalte, at han ikke har kendskab til, at sønnen skulle være faldet ind i en ovn, og at det viser, at børnene har en livlig fantasi...."

Vidnet VI har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...at hun er pædagog i fritidshjemmet, hvor F2 og F1 gik. Det har hun været siden september 2013. F1 startede i fritidshjemmet i maj 2014. Da hendes ansvarsområde er eleverne i 0. klasse, har hun været med til at køre blandt andre F1 ind til skoleforløbet. Hun havde den 9. oktober 2014 en samtale med F1 i det kreative værksted. Der var vel 8-10 børn til stede. Hun og F1 sad i hver deres ende af bordet. Der var en del højlydt snakken børnene imellem. F1 fortalte, at hans far snart kom hjem fra en ferie, og at han skulle hente ham i lufthavnen. Vidnet sagde, at det lød spændende. Efter et stykke tid gentog F1, hvad han havde sagt. Vidnet skulle på et tidspunkt hjælpe F1 med at gøre sin filtpung færdig, og han kom hen til hende ved bordet. Vidnet tænkte, at F1 havde brug for at tale om det med sin far, siden han havde nævnt det to gange, og hun spurgte ham, om ikke han glædede sig til, at far kom hjem. F1 begyndte at smile lidt akavet og svarede, at han ikke glædede sig til det.

Anklageren henviste til bilag S-1, underretning, side 1 og 2 vedrørende torsdag den 9. oktober 2014.

Vidnet forklarede, at hun i første omgang skrev det ned i noteform. Det var formentlig dagen efter, at de havde haft samtalen, og derefter renskrev hun sine noter. Hun spurgte F1, hvorfor han ikke glædede sig, hvortil F1 svarede, at det var fordi "far slår mig og F2 om natten". F1 havde et smil på læben, da han sagde det, hvorfor hun spurgte ham, om han sad og sjollede. Hun sagde også til ham, at man ikke måtte lyve om sådanne ting. F1 så derefter vidnet i øjnene og sagde, at det ikke var noget han fandt på. Det virkede meget troværdigt på vidnet. Hun fornemmede, at F1 havde svært ved at sætte yderligere ord på det, som han havde sagt, men han uddybede det ved at besvare de spørgsmål, som hun stillede ham. Hun spurgte blandt andet om, hvorvidt "om natten" i stedet betød "om aftenen", hvilket F1 bekræftede. Vidnet sluttede samtalen af med at sige, at det var godt, at han fortalte de voksne på fritidshjemmet, når der skete noget slemt hjemme hos mor og far. F1 rejste sig derefter og gik hen på sin plads. Lidt senere blev han hentet af sin far. Ugen efter var der ferie, og derfor ikke så mange børn i fritidshjemmet. Vidnet tog kontakt til F1 og bad ham om at hjælpe sig med at hente nogle ting fra køkkenet på skolen. Hun oplevede, at F1 blev lidt mere stille, da hun spurgte, om han kunne huske, hvad de havde talt om i ugen forinden.

Anklageren dokumenterede samme bilag, side 2 og 3 vedrørende onsdag den 15. oktober 2014.

Vidnet forklarede, at hun skrev dette ned lige efter, at hun havde haft samtalen.

len med *F1* . *F1* var mere "lukket" under denne samtale, men de havde øjenkontakt hele tiden. Han havde et mere passivt, stivnet ansigtsudtryk og virkede måske lidt forvirret over, om vidnet ønskede, at han skulle sige noget bestemt. Han bekræftede, at de var blevet slået, og derudover oplyste han, at det var sket flere gange. Til sidst lukkede han helt af. Vidnet kan ikke sige præcist, hvorfor *F1* reagerede, som han gjorde, idet hun ikke har den fornødne faglige baggrund for dette, men det kan være fordi han ikke havde lyst til at tale om det, eller fordi han manglede ord. Da de kom tilbage fra køkkene, holdt hun øje med ham, og hun bemærkede, at han satte sig alene med en Ipad.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 3 og 4 vedrørende "Generel info".

Vidnet forklarede, at hun har skrevet denne del af indberetningen efter drøftelse med sine kolleger. Vidnet har ikke oplevet noget lignende fra *F2* , og hun har ikke oplevet, at *F2* eller *F1* har været påført skader. Hun mener ikke, at faderen har nævnt noget om, at børnene skulle være skadet. Vidnet oplevede *F1* som værende troværdig under de to samtaler, idet han havde øjenkontakt med hende hele tiden, og idet han selv satte ord på, hvad der var sket.

På spørgsmål fra forsvareren forklarede vidnet, at hun oplevede det således, at den første samtale skete på *F1's* eget initiativ, men at han havde svært ved at fortælle noget om det under den anden samtale, da hun ville "grave i sagen". Hun fortalte *F1* , at hvis han havde problemer hjemme, ville enten hun eller en af de andre voksne på fritidshjemmet gerne have det at vide, for så kunne de forsøge at hjælpe ham. Hun troede, at den videre procedure ville være, at der blev afholdt en samtale med børnene og en socialrådgiver, og at man i den forbindelse ville bede en voksen fra fritidshjemmet om at deltage i samtalen, og at man derefter ville have et møde med forældrene, hvor man kunne drøfte det videre samarbejde. Denne fremgangsmåde var fulgt i andre sager, men blev ikke fulgt i denne, hvor man i stedet involverede politiet. Der har i fritidshjemmet været en del frustration over dette, som man har givet udtryk for overfor socialforvaltningen *F2* og *F1* går ikke længere på fritidshjemmet, da de har skiftet skole og dermed også fritidshjem..."

Vidnet *V2* har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...at hun i forbindelse med denne sag blev kontaktet som myndighedsperson fra Københavns Kommune. Der var kommet en underretning fra børnenes fritidshjem, hvoraf fremgik, at et af børnene havde sagt, at de blev slået af deres far. Det blev vurderet, at der skulle være en samtale med børnene, en efter en. Foruden børnene og vidnet var en medarbejder ved navn *X1* til stede. Der er typisk to personer til stede ved sådanne samtaler. Normalt foretages en vurdering af, om der skal være en omsorgsperson til

stede, som børnene kender, men man forsøger generelt at begrænse antallet af personer, der deltager. Det var primært **X1**, der førte samtalerne med børnene. Både vidnet og **X1** præsenterede sig og forklarede børnene, hvorfor de skulle tale med dem.

Anklageren dokumenterede bilag 8-1, side 5 ff., referat af samtale med **F1** afholdt den 21. oktober 2014. Vidnet forklarede, at **F1** ikke sagde noget spontant, men svarede på konkrete spørgsmål. Samtalen var ikke flydende. Som vidnet husker det, pegede **F1** på sine lår og underben, da han skulle forklare, hvor han blev slået med en pind. Da han blev spurgt, om det var en bøjle, han blev slået med, vidste **F1** ikke, hvad det var, og han skulle have det forklaret, hvorefter han sagde, at det var en bøjle, som han blev slået med. Vidnet husker ikke den præcise formulering af spørgsmålene, men både hun og hendes kollega var meget opmærksomme på ikke at lægge børnene ord i munden.

På spørgsmål fra forsvareren forklarede vidnet, at hun kan være i tvivl om, hvorvidt det var en bøjle, som børnene var blevet slået med. Såfremt hendes kollega havde nævnt en anden pind, ville **F1** nok også have bekræftet dette. Hun husker ikke, om de stillede "åbne spørgsmål". Når de sagde til børnene, at de ville "hjælpe forældrene med at blive bedre forældre" betød det, at de f.eks. ville hjælpe forældrene til ikke længere at slå deres børn, hvis det var det, der var problemet. Når kommunen modtager en indberetning om vold mod børn, afholdes der en samtale med børnene, og forholdet anmeldes til politiet. Hun blev kontaktet af lederen af børnenes fritidshjem, der udtrykte frustration over, at de ikke var blevet inddraget i samtalen med børnene, men vidnet og hendes kollega havde vurderet, at det ikke var nødvendigt, at en person fra skolen eller fritidshjemmet var til stede ved samtalen.

På ny afhørt af anklageren forklarede vidnet, at det ikke er hendes indtryk, at **F1** ville have sagt noget andet end det han sagde i relation til spørgsmålet om, hvorvidt han var blevet slået. Hans forklaring herom var efter hendes opfattelse meget troværdig.

Anklageren dokumenterede bilag 8-1, side 6 ff., referat af samtale med **F2** afholdt den 21. oktober 2014. Vidnet forklarede, at **F2** var mere talende end **F1**. Hun kan henholde sig til hendes referat af samtalen. Det var **F2** selv, der sagde, at de blev slået med et kosteskaf. Som vidnet husker det, sagde **F2** bare, at de blev slået uden samtidigt at vise, hvor de blev slået. Det var også **F2** selv, der spontant sagde, at han var blevet brændt på fødderne af sin far. Det kom helt bag på vidnet. De spurgte, om de måtte se det, hvorefter **F2** viste dem sine fødderne. Vidnet kan i dag ikke huske, om de så begge eller kun den ene af fødderne. Vidnets indtryk af **F2's** troværdighed var mere blandet end af **F1's** troværdighed, blandt andet fordi, at **F2** efterfølgende - hvor hun havde forladt lokalet - fortalte vidnets kollega nogle historier om, at hun og hans familie

havde en løve i haven, og at han havde 1.000 cykler. Det er hendes opfattelse, at *F2* er en dreng med en god fantasi, som kan lide at fortælle en god historie...."

Vidnet *V3* har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...at hun har arbejdet som vicestatsobducent i ca. 10 år.

Vidnet har fået forelagt de udarbejdede erklæringer, men har ikke set de pågældende personer.

Anklageren dokumenterede fra bilag 4-7, personundersøgelse af 21. oktober 2014, side 4 og 5. Vidnet forklarede, at *F2* viste tegn på skader, som børn i den pågældende alder normalt har, bortset fra læsionerne på fødderne. Disse kan være opstået som følge af varmpåvirkning, navnlig henset til, at placeringen af læsionerne ikke er typisk for de skader, som børn normalt pådrager sig.

Forevist bilag 4-4, fotos, forklarede vidnet, at læsionerne er forskellige, idet læsionen på vensre fod er skrå, mens læsionen på højre fod er tværgående, hvilket tyder på, at fødderne ikke er blevet ramt samtidig. Der er desuden tale om en atypisk placering af læsioner, såfremt de opstået ved, at den pågældende person er faldet ind i en ovn.

Anklageren dokumenterede fra bilag 22- 2, erklæring af 15. november 2014, side 2. Vidnet forklarede vedrørende svar på spørgsmål 1, at det ikke kan udelukkes, at læsionerne stammer fra varmpåvirkning fra en lighter, men læsionernes form tyder på, at der er anvendt en genstand, der har samme form som læsionerne. Det gælder begge læsioner. Både første- og andengradsforbrændinger er forbundet med smerte. Ved førstegradsforbrændinger behøver der ikke være hul på huden, mens der ved andengradsforbrændinger er hul ned til underhuden. Vidnet forklarede vedrørende spørgsmål 3, at det er et hypotetisk spørgsmål, som man normalt ikke forholder sig til, men henset til, at det vil gøre ondt, når man brænder sig på den første fod, vil man normalt ikke også brænde sig på den anden fod. Vidnet forklarede vedrørende spørgsmål 2, at læsionerne kan være opstået på samme tid, navnlig henset til, at andengradsforbrændinger er dybere og derfor længere tid om at hele, men de kan også være opstået inden for et tidsinterval af nogle dage. Såfremt man brænder sig med en lighter på foden, vil skaden afhænge af graden af forbrænding. Normalt vil der inden for nogle minutter opstå en rødme, der derefter vil udvikle sig til en vabel og sår.

På spørgsmål fra forsvareren og under henvisning til bilag 4-7, side 4, 4. sidste afsnit, forklarede vidnet, at det er hendes vurdering, at der er tale om en første- og andengradsforbrænding. Vidnet finder det sandsynligt, men kan ikke sige det med 100% sikkerhed. Vurderingen foretages på baggrund af de foreliggende oplysninger fra anmeldelsesrapport og lignende. og på bag-

grund af disse oplysninger foretages en objektiv vurdering af de pågældende læsioner. Udtrykket "kan være foreneligt" betyder, at det godt kan stemme overens med, at læsionen er opstået som oplyst. Man anvender den pågældende formulering, idet der ikke er tale om en eksakt videnskab, men afhænger af det enkelte menneske. Andre opståelsesmåder kan dog ikke udelukkes, hvilket også fremgår af spørgsmål 4 (bilag 22-2).

På spørgsmål fra anklageren forklarede vidnet, at det er mindre sandsynligt, at læsionerne på fødderne er opstået på anden måde end ved forbrænding....'

Vidnet $\surd 4$ har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...at hun er gift med tiltalte, og de har to drenge og en datter. $F2$ er den ældste af børnene. Vidnet forklarede, at de er fuldt integrerede og bruger danske rutiner, når børnene skal puttes. Der læses historie for børnene oftest af hendes søstre, men også af hende selv og tiltalte. Børnene lægges i seng mellem kl. 20-21. Der er ikke problemer som sådan, når børnene skal puttes, men børnene forsøger af og til at undgå at blive lagt i seng.

Der har ikke været problemer, når børnene skulle lægges i seng af tiltalte. Børnene har heller ikke grædt eller lignende. Der kan være almindelige børneprotester mod at blive lagt i seng, men ingen skrig og skral. Vidnet har ikke hørt om, at børnene skulle være slået med en pind. De har ingen pind i hjemmet.

Adspurgt om hun kender til, at tiltalte skulle have brændt $F2$ på fødderne, forklarede vidnet, at hun og tiltalte en lørdag aften sad i stuen, mens børnene var på deres værelse. De hørte pludselig $F2$ græde og gik ind på værelset. $F2$ gemte sin hånd på ryggen. Han ville ikke fortælle, hvad der var galt, og vidnet spurgte derfor $F1$, hvad der var sket. $F1$ sagde, at $F2$ havde brændt sig med en lighter, som han havde i hånden. Der var ikke noget at se på $F2$'s fødder. Lighteren, som $F2$ havde i hånden, var brandvarm. Vidnet tog lighteren fra $F2$. Vidnet fortalte $F2$, hvor farlig en lighter er, og at den kun bruges til at tænde stearinlys. Efter 2-3 dage så vidnet, at der var et sår på fødderne. $F2$ kradsede meget i såret, så hun satte et plaster på såret. Vidnet så ikke, om der også var sår på den anden fod. Vidnet kan ikke forklare, hvorfor drengene har forklaret, at det er sket ved, at de er faldet ind i en ovn. $F2$ er en dreng med en livlig fantasi, og han finder ofte på historier. $F1$ har også en livlig fantasi. Vidnet har ikke besluttet grebet drengene i at lyve, men de overfører ofte deres spil fra lpaden eller TV til deres leg i hverdagen.

Foreholdt at $F2$ og $F1$ har forklaret, at tiltalte slår dem, når de bliver lagt i seng, forklarede vidnet, at hendes mand aldrig har slået børnene. De bor i en lille lejlighed, hvor der er meget lyd, og hun kan høre, at børnene altid bliver stille, når der læses historie, fordi det er sovetid.

Vidnet forklarede, at det er korrekt, at hendes mand har været på pilgrimsrejse til Saudi Arabien. Vidnet kan ikke huske præcist, hvornår hendes mand kom hjem igen. Foreholdt bilag 24, afhøringsrapport af vidnet, forklarede vidnet, at det godt kan passe, at han kom hjem midt i oktober måned. Mens børnene var i pleje, ringede de én gang til deres forældre. Plejemoderen, X2, sendte billeder og andre beskeder, om hvordan børnene trivedes. Forældrene talte kun én enkelt gang med børnene, hvor børnene fik at vide, at de skulle opføre sig ordentlig. Vidnet og børnene har ikke talt sammen om, at børnene skulle afhøres af politiet. Som vidnet husker det, har tiltalte ikke sagt til F2, at han skulle fortælle alt til politiet. Børnene fortalte, at de ville have en Iphone 6, når de kom hjem igen, hvilket hun lovede dem. Hjemme har de både Ipad og PlayStation og Wee.

På spørgsmål fra forsvareren forklarede vidnet, at børnene i dag er kommet hjem. Vidnet har været syg sidste år, men er nu erklæret rask. Mens hun var syg, var tiltalte både mor og far for børnene. Børnene fortæller ofte historier for at gøre sig interessante. F1 fortalte blandt andet, at han var blevet hevet i pret af læreren og ført til kontoret. Da vidnet ville ringe til skolen for at høre nærmere, sagde F1, at det skulle hun ikke, fordi det var for sjov, og fordi han ikke ville i skole næste dag.

Foreholdt bilag 24, side 3, nederst og side 4, øverst, afhøringsrapport af vidnet, hvoraf fremgår, at det var F2, der sagde, at han var blevet hevet i øreme af lærerne, forklarede vidnet, at begge børnene har opdigtet sådanne historier...."

Oplysningerne i sagen

Der er dokumenteret fra bilag 12, rapport af 23. oktober 2014 om kontakt med plejefamilie, hvoraf fremgår:

"...Undertegnede rettede den 23. oktober 2014 telefonisk henvendelse til plejefamilie i med X2, som oplyste til undertegnede, at F2 og F1 begge har det godt, selv om de savnede deres mor og far.

Det blev til X2 oplyst, at de i sagen omhandlende børn ikke må få besøg af deres forældre, førend en videoafhøring har fundet sted. Ej heller i telefon. Undertegnede oplyste om, at denne aftale var truffet sammen med kommunen ved X3. X3 har endvidere over for undertegnede i dag bekræftet, at forældrene og børnene ikke på noget tidspunkt har haft kontakt.

X2 oplyste til undertegnede, at kommunen igår den 22. oktober 2014 havde besluttet, at forældrene måtte ringe til børnene i plejefamilien, så længe der ikke blev snakket dansk. X2 oplyste, at der i forbindelse med telefonsamtalen mellem forældrene og børnene i går

blev snakket arabisk, hvorfor hun ikke var i stand til at forstå, hvad der blev talt om.

X2 oplyste endvidere, at kommunen havde planlagt, at forældrene skulle ankomme til plejeforældrenes bopæl den 24. oktober med henblik på samvær.

Det blev aftalt, at undertegnede vil kontakte kommunen ved X3, så det endnu en gang kunne indskræmpes, at forældre og børn ikke måtte samtale forinden videoafhøringen, specielt ikke på arabisk."

Der er dokumenteret underrøtning af 10. oktober 2014 fra Fritids- hjem, hvoraf blandt andet fremgår:

Indtættelser:

Torsdag d. 9. oktober 2014 ca. 15.40,

Jeg, VI, som er pædagog sidder inde i krearummet og filter sammen med nogle børn. Vi snakker alle om løst og fast. FI fra O. fortæller, at hans far snart kommer hjem fra en længere rejse, og at han skal hente ham i lufthavnen. Vi filter alle videre og efter ca 20 min. er FI'S filterpung færdig, og jeg skal hjælpe ham med at sy en knap i hans pung. Han sidder nu ved siden af mig nede ved bordet.

VI : "Nå, glæder du dig ikke til at din far snart kommer hjem? Jeg gætter på, at du har savnet ham?"

FI : "Nej, det gør jeg ikke. Han kigger mig i øjnene, imens han smiler og smågriner.

VI : "Hvorfor glæder du dig ikke?"

FI : "Fordi at min far slår mig og FZ."

VI : "Nå! Gør han det. FI, det er meget alvorligt at sige sådan noget. Jeg kan se, at du smiler og det vigtigt, at man ikke siger sådan noget for sjov."

FI : "Jamen, det gør han altså! Det er rigtigt, og ikke noget jeg finder på. Han slår os om natten."

VI : "Om natten?"

FI : "Ja, om natten, når vi skal ligge i vores seng og ikke gør det."

VI : "Mener du, når I skal sove om aftenen?"

FI : "Ja, når vi skal sove, men ikke ligger i sengen og er oppe, så slår han.

Onsdag 15. oktober ugen efter spørger jeg FI om han ikke vil med mig op på lærerværelset og hjælpe mig med at putte madvarer i køleskabet. Jeg spørger ind til den samtale han og jeg havde i sidste uge.

Vi står begge to i køkkenet og ordner lidt opvask.

VI : "Jeg har tænkt over den samtale, vi to havde i sidste uge."

FI : kigger på mig og vi har øjenkontakt.

VI : "Kan du huske, at vi fildede inde i krea rummet, og jeg spurgte dig, om du glædede dig til at far han kom hjem.

FI : nikker ja.

VI : "Kan du huske, hvad du sagde?"

FI : "At jeg glædede mig".

VI : "Kan du huske, hvad du mere sagde?"

FI : ryster på hovedet.

VI : "Du fortalte mig, at far han slår dig, er det rigtigt?"

FI : "Ja, det er det."

VI : "Ved du hvornår han slår dig?"

FI : "Nej, det ved jeg ikke."

VI : "Du sagde til mig, at det var om aftenen, er det rigtigt?"

FI : "Ja, det er det."

VI : "Har far gjort det en gang eller flere gange?"

FI : "Det er flere gange."

VI : "Er det hver aften, at han slår?"

FI : "Det ved jeg ikke."

VI : "Kan du fortælle mig, hvad der sker, når far bliver sur? Ved du, hvorfor far bliver sur og slår?"

FI : "Det ved jeg ikke."

VI : "Hvorhenne på krop bliver du slået?"

FI : "Jeg ved det ikke".

VI : "Jeg snakker med dig om det her, fordi at hvis du er ked af noget derhjemme, så vil jeg gerne hjælpe dig. Man må som voksen ikke slå et barn, og hvis far han har slået dig eller slår dig, så vil jeg og de andre voksne på fritidshjemmet gerne hjælpe dig, og snakke med far og stadig være gode venner. Husk, at du altid kan fortælle os voksne på frit. alt. Hvis der er noget, som du er ked af det derhjemme, vil vi gerne hjælpe dig."

FI : nikker ja.

Vi går nu ned i lokalet, hvor de andre børn leger, og FI sætter sig hen ved et bord og leger.

..."

Der er dokumenteret erklæring af 21. oktober 2014 fra Københavns Kommune, Børnefamiliecenter København, hvoraf blandt andet fremgår:

"...

Børnesamtale den 21/10-2014 med FI :

Vi fortæller FI at vi er fra kommunen/socialcentret og bl.a. har til opgave at hjælpe børn, der har det svært og også hjælpe børnenes forældre med at blive bedre forældre.

Fortæller FI, at vi har fået at vide, at han har fortalt en pædagog, at han bliver slået af sin far.

F1 . bekræfter, at han blive slået. Han oplyser, at det sker, når han ikke vil sove om aftenen. Far slår ham med en pind og slår ham på benet/låret. Det gør ondt og *F1* græder. Far er sur over, at han ikke kan sove og råber op og slår.

F1 oplyser, at far også slår hans storebror *F2* . Storebror bliver også slået, når han ikke kan/vil sove.

F1 . siger, at det sker ofte. Mor slår ikke.

Vi spørger *F1* , hvad det er for en pind, far slår med. Det kan *F1* ikke umiddelbart forklare. Da *X1* nævner en bøjle, som kan bruges til at hænge tøj på, svarer *F1* ., at det er en bøjle, far bruger.

Vi fortæller *F1* , at vi er nødt til at fortælle far, at vi har talt med ham og fået at vide, at far slår. Vi fortæller, at det er ulovligt at slå børn i DK. og det skal far have at vide. Og at vi skal finde ud af, hvordan vi kan hjælpe hans far med at holde op med at slå.

F1 siger, at far bliver sur, men hun siger, at han ikke er bange for fars reaktion.

Børnesamtale den 21/10-2014 med *F2* :

Vi fortæller *F2*, at vi er fra kommunen/socialcentret og bl.a. har til opgave at hjælpe børn, der har det svært og også hjælpe børnenes forældre med at blive bedre forældre.

Fortæller *F2*, at vi har fået at vide at hans lillebror har fortalt en pædagog, at far slår dem begge.

F2 bekræfter, at han og lillebroren bliver slået af far. De bliver slået om aftenen, når de ikke kan sove. Ifølge *F2* bliver de slået med et køsteskaf. De bliver slået på benet/låret. Det gør ondt og *F2* græder. Han kan ikke sige, hvor ofte det sker, men siger, at de ikke altid bliver slået.

F2 fortæller endvidere, at far har brændt ham på fødderne med en lighter. Vi spørger, om vi må se det, det må vi gerne. Han tager strømper og sko af og viser et mærke på den ene fod og viser et plaster på den anden fod. Han siger, at far brændte ham for to dage siden. Det blødte og han fik gaze og plaster på. Her til morgen begyndte det at bløde igen, og han fik nyt plaster på. *F2* siger, at huden er faldet af under plaster, og at man næsten kunne se ind til knoglerne.

F2 oplyser, at far kun slår ham og lillebror. Citat: "en muslim slår ikke piger!".

Vi forklarer, *F2*, at det er nødvendigt, at en læge kigger på såret og måske behandler såret med creme eller andet.

Fortæller desuden, at vi er nødt til at tale med hans far og fortælle ham, at vi er blevet oplyst, at han slår sine drenge, og at dette er ulovligt i DK.

Dette er *F2* indforstået med. Han mener, far vil blive sur, men er ikke fysisk bange for fars reaktioner...."

Der er dokumenteret erklæring af 21. oktober 2014 fra Retspatologisk afdeling, bilag 4-7, hvoraf blandt andet fremgår:

"...

KONKLUSION:

Ved undersøgelsen den 21-10-2014 14:00 af **F2**
, cpr.nr. fandtes en efter det oplyste 7-årig dreng
med alderssvarende udseende. Kontakten med undersøgte var god.
Undersøgte var livlig, nysgerrig og medvirkede villigt til undersøgelsen.

Af tegn på vold påvistes misfarvninger på begge fodrygge og en sår-dannelse på højre fodryg. Forandringerne på venstre fodryg (7) kan være forening med en 1. grads forbrænding. Forandringen på højre fodryg (9) kan være forenlig med en 1. til 2. grads forbrænding. Læsionerne var begge forholdsvis friske. Det forekommer usandsynligt, at læsionerne, når deres lokalisation og karakter tages i betragtning, kan være opstået, som af undersøgte oplyst, ved fald ind i en øvn.

Af yderligere tegn på vold påvistes en hudafskrabning i panden (1), et stikmærke i venstre håndflade (5) og en underhudsblødning på højre balde (11). Disse læsioner var friske og opstået ved let stump vold. Om opståelsesmåden i øvrigt kan intet sikkert siges.

Af yderligere tegn på vold påvistes hudafskrabninger ved højre øre (2-3), på højre side af halsen (4), på venstre albue (6), venstre fodryg (8) og på højre flanke (10). Disse læsioner var forholdsvis friske og opstået ved let stump vold. Om opståelsesmåden i øvrigt kan intet sikkert siges.

De påviste læsioner, fraset forbrændingerne på fodryggene, adskiller sig ikke fra hvad man ser hos børn i den aktive alder. Der var ingen læsioner forening med slag med aflang genstand.

Der sås en punktformet blødning i højre øjes, øvre øjenlåg. Læsionen var frisk og vurderes til at være uspecifik.

Af særlige kendetegn påvistes flere ar på lemmerne (14-23) og i ansigtet (12-13). Det påviste ar på venstre kind (12) kan være opstået som af undersøgte oplyst, ved krads, om end anden opståelse måde ikke kan udelukkes. De påviste ar på højre underben (21-23) kan være opstået, som af undersøgte oplyst, som følge af fodboldspil. Om opståelsesmåden for de øvrige ar kan intet sikkert siges, men de adskiller sig ikke sikkert fra, hvad man ser hos aktive børn i undersøgtes alder.

Samlet må det konkluderes, at de påviste læsioner på begge fødder, der havde karakter af forbrændinger meget muligt kan være et delelement i det såkaldte "battered child syndrome". Om de øvrige læsioner og særlige kendetegn er en del af dette, kan ikke sikkert siges..."

Der er videre dokumenteret erklæring af 5. november 2014 fra Retspatologisk afdeling, bilag 22-2, hvoraf blandt andet fremgår:

"...

Spørgsmål 1: Kan sårene på fødderne være opstået med en lighter, som er holdt direkte ned på fødderne?

Svar 1 og 4: Sårenes karakteristika tyder på, at de er forårsaget af varmpåvirkning fra en aflang genstand. Det kan ikke udelukkes, at sårene på fødderne er opstået ved at en flamme fra en lighter er holdt direkte ned mod fødderne.

Spørgsmål 2: Hvor gamle er sårene på undersøgelsestidspunktet?

Svar 2: Læsionerne er knap så friske på undersøgelsestidspunktet, således mindst 1 døgn og maksimalt 3-4 døgn gamle.

Spørgsmål 3: Er det muligt, at F2 selv har påført sig disse brændemærker ved at holde en lighter ned på fødderne?

Svar 3: Teoretisk set ja, men på grund af smerte udløst ved varmpåvirkning og undersøgtes alder taget i betragtning, syntes dette mindre sandsynligt.

Spørgsmål 4: Er sårene påført ved, at der holdes en varmet metalgenstand ned på fødderne?

Svar 4: Idet sårenes karakteristika tyder på, at de er forårsaget af varmpåvirkning fra en aflang genstand, er det muligt, at de er opstået ved, at en varmet aflang metalgenstand er holdt ned på fødderne. Dog kan anden opståelsesmåde ikke udelukkes. Jf. spørgsmål 1..."

Der er endvidere dokumenteret erklæring af 21. oktober 2014 fra Retspatologisk afdeling, bilag 5-3, hvoraf blandt andet fremgår:

"...

KONKLUSION:

Ved undersøgelsen den 21-10-2014 14:40 af F1
cpr.nr. . fandtes en efter det oplyste 6-årig
dreng med alderssvarende udseende. Kontakten med undersøgte var
god. Undersøgte var genert og tilbageholdende, men kunne bringes til
at smile.

Af tegn på vold påvist en hudafskrabning på højre næsefløj og en
underhudsblødning på forsiden af højre underben. Disse læsioner var
af nyere dato, dog mindst to døgn gamle. Om opståelsesmåden i øvrigt
kan intet sikkert siges.

Af yderligere tegn på vold påvist et rødtligt ar på forsiden af venstre
underben. Læsionen var af ældre dato og opstået ved let stump vold.
Om opståelsesmåden i øvrigt kan intet sikkert siges.

De påviste læsioner adskiller sig ikke fra, hvad man ser hos aktive

børn i undersøgtes alder...."

Der er videre dokumenteret fotos, bilag 4-4.

Endelig er der afspillet video fra politiets afhøring af F1 og F2, optaget den 30. oktober 2014, og gengivet i bilag 18 og 19.

Personlige oplysninger

Der er af Kriminalforsorgen foretaget en personundersøgelse vedrørende tiltalte, hvoraf det blandt andet fremgår, at tiltalte er fundet egnet til betinget dom. herunder med vilkår om samfundstjeneste.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han mødte sin hustru i Danmark. Han har 7 brødre og 2 søstre i Danmark. Hans mor er bosiddende i Irak. Hans far døde for 3 måneder siden. .

Der er dokumenteret udtalelse af 9. marts 2015 fra Udlændingestyrelsen, hvoraf blandt andet fremgår:

"...

Opholdsgrundlag og længde:

T indrejste i Danmark den .. december 2001, hvor han søgte asyl. Den pågældende blev den oktober 2002 meddelt afslag på opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 7, stk. 1/2.

Den januar 2004 blev T meddelt afslag på opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1.

Den . januar 2007 blev T meddelt afslag på opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1.

Den august 2008 blev T meddelt afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4.

Den februar 2009 søgte T via Udlændingestyrelsen om opholdstilladelse i Danmark. Den september 2009 fik T opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 indtil den februar 2011. Denne tilladelse er senest den . februar 2013 forlænget indtil den . februar 2016.

Den september 2009 blev pågældende tilmeldt folkeregisteret.

Længden af T15 lovligt ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den februar 2009, hvor pågældende indgav ansøgning om opholdstilladelse i Danmark, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 1, og T15 har således haft lovligt ophold i Danmark i ca. 6 år, jf. udlændingelovens § 27.

Udvisningshjemmelen:

Udlændingestyrelsen er af den opfattelse, at opholdets længde fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6.

Efter udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 5 år udvises, hvis udlændingen efter straffelovens § 245 idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

Konklusion:

Idet anklagemyndigheden alene tilkendegiver at ville nedlægge påstand om betinget udvisning, og idet det følger af udlændingelovens § 24 b, at en udlænding skal udvises betinget, hvis der ikke er grundlag for at udvise pågældende efter §§ 22-24, fordi dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 26, stk. 2, har Udlændingestyrelsen ikke yderligere bemærkninger til udvisningspåstanden.

Det bemærkes, at såfremt den pågældende idømmes betinget udvisning efter udlændingelovens § 24 b, stk. 1, følger det af denne bestemmelses stk. 2, at der skal fastsættes en prøvetid på 2 år.

..."

Tiltalte er ikke tidligere straffet.

Rettens begrundelse og afgørelse

forhold 1

Retten finder på baggrund af vidnet V1's forklaring om, hvorledes F1 rettede henvendelse til hende, og uopfordret fortalte, at tiltalte slog harn og hans storebror F2, hvilket F1 efterfølgende fastholdt både over for V1, over for V2, samt under afhøringen hos politiet, og som bestyrkes af forklaringen afgivet af F2, at det er bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen. Uanset at volden er begået mod tiltaltes mindrearige barn, finder retten, at der ikke er grundlag for at henføre volden under straffelovens § 245, hvorfor volden

henføres under straffelovens § 244.

forhold 2

Retten finder på baggrund af vidnet $\gamma 2 \text{ 's}$ forklaring om, hvorledes $F 2$ fortalte, at tiltalte slog ham og hans lillebror $F 1$ og derefter uopfordret fortalte om, at tiltalte brændte ham på fødderne med en ligter, hvilket han - om end langt mere tøvende og usikkert - gentog under afhøringen hos politiet, sammenholdt med oplysningerne i personundersøgelsen, at det er bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Straffen fastsættes til fængsel i 5 måneder, jf. straffelovens § 244 og § 245.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på forholdenes karakter, herunder at der er tale om til dels særlig rå vold udøvet mod tiltaltes mindreårige børn.

3 måneder af straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 58, stk. 1. Retten har her ved på den ene side lagt vægt på, at der er tale om vold begået mod tiltaltes to mindreårige børn, som han havde en primær omsorgsforpligtelse overfor, og på den anden side lagt vægt på tiltaltes personlige forhold, herunder at han ikke tidligere er straffet.

Da udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, udvises udlændingen alene betinget, jf. udlændingelovens § 24 b, stk. 1.

Retsformanden finder, at der efter voldens karakter og omfang ikke er tilstrækkelig grundlag for at tilkende $F 1$ og $F 2$ en godtgørelse i medfør af erstatningsansvarlovens § 26, stk. 3. Den nedlagte erstatningspåstand tages derfor ikke til følge.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T straffes med fængsel i 5 måneder.

Fuldbyrdelsen af 3 måneder af fængselsstraffen udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 2 år på betingelse af, at tiltalte ikke begår strafbart forhold i prøvetiden.

Prøvetid regnes fra endelig dom.

Tiltalte udvises betinget af Danmark med en prøvetid på 2 år.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger, herunder 31.425 kr. + moms i sa-

lær til den beskikkede forsvarer, Ulla Paabøl samt et beløb på 298,40 kr. til

dækning af transportudgifter.

Charlotte Bliss Elmquist

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Københavns Byret, den 25. marts 2015

Lone Munk Avnskjold
kontorfuldmægtig